

01.04.2021 r.

Wydział Architektury Politechniki Krakowskiej

im. Tadeusza Kościuszki

Rozprawa doktorska

Temat: Współczesne przestrzenie publiczne kampusów uniwersyteckich

Autor: mgr inż. arch. Angelika Chyb

Promotor: prof. dr hab. inż. arch. Wacław Seruga

STRESZCZENIE

Tematem rozprawy doktorskiej są współczesne przestrzenie publiczne kampusów uniwersyteckich. Praca podejmuje problematykę związaną z kreowaniem zewnętrznych terenów uczelnianych oraz ich wpływu na stopień tożsamości użytkownika.

Motywacja podjęcia tematu wynika przede wszystkim z rosnącej liczby problemów związanych z niezadowalającym stanem zagospodarowania terenów uczelnianych. W związku z dużym zainteresowaniem naukami wyższego szczebla, spowodowanym globalizacją oraz intensywnym rozwojem gospodarki w Europie, a także na innych kontynentach, tereny uczelniane stają się coraz bardziej potrzebnymi przestrzeniami. Uniwersytety publiczne od wielu lat zaczynają zyskiwać na znaczeniu. Coraz większą wagę przywiązuje się do umiejętnego zagospodarowania terenów dookoła nich, nie tylko ze względu na ich powiązania z uczelnią i innymi obiektami edukacyjnymi szczebla wyższego, ale także z powodu znaczącego wpływu ich powiązania z tkanką miejską.

Tematyka pracy dotyczy badań atrakcyjności, jakości współczesnych przestrzeni publicznych na terenie kampusów uniwersyteckich wraz z czynnikami, które mają wpływ na zaspokojenie potrzeb użytkowników. Czynniki takie jak funkcja, program czy też kompozycja mają znaczący wpływ na kształtowanie założeń architektoniczno-urbanistycznych przestrzeni uczelnianych. Niniejsza praca odpowiada na najbardziej aktualne problemy związane z kształtowaniem uczelnianych przestrzeni publicznych we współczesnych kampusach uniwersyteckich.

Głównym celem pracy jest odpowiedź na pytanie, czy tworzenie atrakcyjnych, odpowiadających na potrzeby użytkowników przestrzeni uniwersyteckich wpływa na poprawienie jakości oraz potencjału kompleksu, a co za tym idzie, na podniesienie poziomu tożsamości miejsca. Do analizy wybrano przykłady z całego świata w celu ukazania różnorodnego podejścia do założeń mających ten sam cel – stworzenie atrakcyjnych przestrzeni mających niebywały wpływ na powstanie nowego wymiaru tożsamości miejsca.

Praca podzielona została na pięć równorzędnych części. Część pierwsza składa się z wprowadzenia, celu, zakresu, metody pracy oraz tezy pracy. Szczegółowo opisuje powód podjęcia tematu oraz określa cel, jaki będzie podejmować poniższa praca. Część druga pracy, teoretyczna zawiera opis rozwoju przestrzeni, a także przedstawia zależności funkcjonalne oraz kompozycyjne, jakie zachodziły w przestrzeniach uniwersyteckich. W rozdziale zostało również omówione, czym jest dobra przestrzeń. Część trzecia pracy jest częścią analityczną, zawierającą 9 wyselekcjonowanych przykładów rozwiązanych przestrzeni uniwersyteckich z elementami ekologicznymi oraz ich ocenę pod kątem przyjętych kryteriów. Część czwarta poświęcona została syntezie powyższych kryteriów. Dokonano tu oceny założeń oraz podsumowania w zakresie zagadnień kompozycyjno-przestrzennych, programowo-funkcjonalnych, założeń środowiska przyrodniczego, dostępności komunikacyjnej oraz lokalizacji. Oceny dokonano w formie pisemnej oraz tabelarycznej. Część piąta pracy zawiera szczegółowe określenie wniosków, a także propozycje kreowania przestrzeni uczelnianych oraz ich ewolucję w kolejnych latach. Praca zakończona jest rozdziałami zawierającymi spis pozycji bibliograficznych, spis ilustracji i fotografii wraz z podaniem źródła oraz streszczeniem.

Niniejsza praca stanowi próbę wejścia we współczesne rejony postrzegania i tworzenia architektury poprzez przedstawienie nowego paradygmatu projektowania architektonicznego. Właściwe zrozumienie specyficznych cech charakteryzujących dany obszar, a także umiejętne zrozumienie języka architektonicznego oraz współczesnych potrzeb ludzkich, są istotnymi czynnikami wpływającymi na kreację przestrzeni oraz jej odbiór przez społeczeństwo.